

Komentar Evandjelja: Nada u nebo

Evandjelje subote XXVI tjedna
kroz godinu i komentar.

Evandjelje Lk 10, 17-24

U ono vrijeme: Vратиše se sedamdesetdvojica radosni govoreći: »Gospodine, i zlodusi nam se pokoravaju na tvoje ime!« A on im reče: »Promatrah Sotonu kako poput munje s neba pade. Evo, dao sam vam vlast da gazite po zmijama i štipavcima i po svoj sili neprijateljevoj i ništa vam neće naškoditi. Ali ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte

se što su vam imena zapisana na nebesima.«

U taj isti čas uskliknu Isus u Duhu Svetom: »Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče! Tako se tebi svidjelo. Sve mi preda Otac moj i nitko ne zna tko je Sin — doli Otac; niti tko je Otac — doli Sin i onaj kome Sin hoće da objavi.«

Tada se okrene prema učenicima pa im nasamo reče: »Blago očima koje gledaju što vi gledate! Kažem vam: mnogi su proroci i kraljevi htjeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli!«

Komentar

Učenici se vraćaju sa svoje zadaće i uzbuđeni su što su iskusili snagu

koju im je Gospodin dao da čine čuda.

Isus potvrđuje da im je dao moć nad neprijateljem i raduje se porazu vruga, ali, istodobno, poučava ih što bi trebao biti pravi razlog njihove radosti: nada u nebo.

Isus preusmjerava naš pogled. U ovom životu ima mnogo ugodnih stvari, darova od Boga njegovoj djeci, ali ono što bi nas trebalo najviše razveseliti i uzbuditi jest spoj Ljubavi koji ovdje već započinje i koji će biti pun na nebu.

Što je nebo «Ovaj savršeni život sa Svetim Trojstvom - kaže nam Katekizam - ovo zajedništvo života i ljubavi s Njim, s Djevicom Marijom, anđelima i svim blaženima naziva se» nebom «. Nebo je krajnji cilj i ispunjenje čovjekovih najdubljih težnji, vrhovno i konačno stanje sreće “(br. 1024).

Možda malo mislimo na nebo. Razmišljanje o nebu, o vječnoj sreći s Bogom potiče nadu, ispunjava nas radošću i tjera nas da se suočimo s poteškoćama ovog života vedrinom onoga tko zna je sve to put do ljubavi. A ta misao ne vodi nas do zanemarivanja naših dužnosti na zemlji. Upravo suprotno. Bog je dao nebo onima koji, svojom ljubavlju i predanošću drugima, pokušavaju učiniti ovu zemlju uvodom u nebo.

Odjednom se Isus ispunjava radošću u Duhu Svetom i očituje svoju radost kad vidi da mali i ponizni primaju Božju Riječ. Oni koji se odriču ponosa, razumiju Riječ, vjeruju u Isusa. Mudri i razboriti, odnosno oni koji vjeruju da su mudri vlastitom mudrošću i koji ponizno ne priznaju svoje neznanje, ostaju slijepi za vidjeti. Iznad svega, vidjeti u Isusu Mesiju, onoga koga je Bog poslao, samog Boga.

Dalje, Isus nam na jednostavan i uzvišen način pokazuje da je jednak Ocu. Ne možemo znati da je Isus Bog ako nam Otac ne da milost vjere. I ne možemo znati tko je Otac ako nam ga Isus ne otkrije.

Učenici se nazivaju blaženima, sretnima, jer su vidjeli i čuli Isusa, jer su vjerovali u njega. Vjera je Božji dar, najveći dar, jer bez vjere nema spasenja. Ali čovjek mora biti otvoren prema tom daru s poniznošću i na njega odgovoriti svim srcem.

Tomás Trigo // Photo:
NeonPhoto - Unsplash

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-vi-sabado-vigesimosexta-semana/> (2.04.2025.)